DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 16 grudnia 1947 r.

Nr 61

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

		str.
OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:		
Poz. 417	— z dnia 15 grudnia 1947 r. w sprawie obowiązku podatkowego zjednoczeń przemysłowych	1119
„ 418	— z dnia 15 grudnia 1947 r. w sprawie udokumentowania dowodami wewnętrznymi niektórych transakcji zakupu	1120
„ 419	— z dnia 15 grudnia 1947 r. w sprawie przyjmowania przez notariuszów za podstawę obliczania i pobierania podatku od nabycia praw majątkowych, od sporządzonych przed nimi aktów sprzedaży majątku spadkowego lub praw spadkowych, wartości podanej w zaświadczeniu urzędu skarbowego	1120
„ 420	— z dnia 15 grudnia 1947 r, w sprawie zasad przydziału sprzętu i maszyn biurowych, stanowiących mienie opuszczone lub poniemieckie	1121
INSTRUKCJA GŁÓWNEGO INSPEKTORA OCHRONY SKARBOWEJ:		
Poz. 421	— z dnia 12 grudnia 1947 r. o rejestracji spraw przestępstw zwalczanych przez Ochronę Skarbową	1122

417

OKÓLNIK
z dnia 15 grudnia 1947 r.
w sprawie obowiązku podatkowego zjednoczeń przemysłowych.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 22 stycznia 1947 r. L. D. V/3-2/322/46 wyjaśniło sprawę obowiązku podatkowego zjednoczeń przemysłowych w podatku obrotowym za rok 1945 i 1946.

W związku z tym, że stan prawny większości przedsiębiorstw państwowych nie uległ w roku 1947 żadnym zmianom w porównaniu z rokiem 1946 — Ministerstwo Skarbu, poleca oceniać zakres obowiązku podatkowego w podatku obrotowym za rok 1947 zjednoczeń przemysłowych, podległym centralnym zarządom przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handlu jak również zorganizowanych na analogicznych zasadach zjednoczeń przemysłowych podległych innym Ministerstwom, na zasadach ustalonych powołanym wyżej okólnikiem Ministerstwa Skarbu z wyjątkiem przypadków, gdy zjednoczenie przemysłowe powołane zostało do życia w r. 1947 na mocy dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

Podsekretarz Stanu
L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 8944/3/47).

418

OKÓLNIK

z dnia 15 grudnia 1947 r.

w sprawie udokumentowania dowodami wewnętrznymi niektórych transakcyj zakupu.

W związku z niejednolitym stosowaniem przez urzędy skarbowe i rewizyjne przepisów części II okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 9 czerwca 1947 r. L. D. V. 4007/1/47 (Nr 135) w sprawie ustosunkowania się do ksiąg handlowych uproszczonych i podatkowych, udokumentowanych dowodami wewnętrznymi (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 17, poz. 204) gdyż w jednych przypadkach urzędy skarbowe i rewizyjne nie uznają ksiąg za dowód, gdy ponad 30% ogólnej ilości transakcyj zakupu jest udokumentowane dowodami wewnętrznymi w innych zaś, gdy tego rodzaju udokumentowanie obejmuje zapisy, dotyczące ponad 50% ogólnej wartości transakcyj zakupu, Ministerstwo Skarbu poleca przy stosowaniu przepisów omawianego okólnika, brać pod uwagę stosunek **wartości transakcyj zakupu** opartych na dowodach wewnętrznych do ogólnej sumy zakupu.

Nie mogą być zatem uznane za dowód księgi w przypadku, gdy ponad 50% ogólnej sumy zakupu wynika z transakcyj udokumentowanych dowodami wewnętrznymi, choćby poza tym wypełnione zostały wszystkie pozostałe warunki, określone w przytoczonym na wstępie okólniku.

Podsekretarz Stanu
L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 11289/1/47).

419

OKÓLNIK

z dnia 15 grudnia 1947 r.

w sprawie przyjmowania przez notariuszów za podstawę obliczania i pobierania podatku od nabycia praw majątkowych, od sporządzonych przed nimi aktów sprzedaży majątku spadkowego lub praw spadkowych, wartości podanej w zaświadczeniu urzędu skarbowego.

Ministerstwo Skarbu w związku z wydanym okólnikiem Nr 282 z dnia 7 sierpnia 1947 r. L. D. V. 5588/4/47 według numeracji Dep. V. 137/47 podaje do wiadomości pismo okólne Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie wymienionej w nagłówku, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 10065/4/47).

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 27 września 1947 r.
Nadzór sądowy L. Dz. N. S. O. 4565/47.

Do
Obywatela Prezesa Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku, Olsztynie, Wrocławiu.

Do
Rady Notarialnej
w Katowicach, Krakowie, Lublinie, Poznaniu, Toruniu i Warszawie.

Ministerstwo Skarbu nadesłało pismo z dnia 23 sierpnia 1947 r. Nr D. V. 5588/4/47 następującej treści:

„Na podstawie sprawozdań izb skarbowych Ministerstwo Skarbu ustaliło, że przy alienacji majątków otrzymywanych w drodze spadku, zapisu, dalszego zapisu, polecenia testamentowego oraz darowizny, mimo iż sprzedaż przed notariuszem odbywała się w stosunkowo krótkim odstępie czasu od szacunków, dokonywanych dla celów podatkowych majątków nabytych nieodpłatnie przez urzędy skarbowe, ceny sprzedażne uwidaczniane w aktach notarialnych odbiegały znacznie od wartości ustalonych przez urzędy skarbowe po zasięgnięciu opinii biegłych i z tego powodu Skarb Państwa nie otrzymywał pełnej wysokości należnych sum podatkowych.

Celem zapobieżenia na przyszłość temu ujemnemu stanowi rzeczy Ministerstwo Skarbu okólnikiem Nr 282 według numeracji Dep. V. 137/47 z dnia 7. VIII. 1947 r. L. D. V. 5588/4/47 zarządziło, aby urzędy skarbowe we wszystkich zaświadczeniach wydawanych w myśl art. 22 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) podawały wartości nabytych praw majątkowych w wysokości ustalonej w trybie postępowania wymiarowego, dla zorientowania notariuszów o rzeczywistej wartości sprzedażnej praw będących przedmiotem aktu notarialnego.

W związku z powyższym oraz z przepisem art. 17 ust. 1 pkt 1 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, w myśl którego notariusz obowiązany jest jako płatnik do prawidłowego obliczenia i pobrania podatku od sporządzonych przed nim aktów, Ministerstwo Skarbu uprasza Ministerstwo Sprawiedliwości o wydanie zarządzenia zobowiązującego notariuszów do przyjmowania za podstawę obliczenia i pobrania podatku, przy aktach wyżej określonych, wartości nie niższej od podanej w zaświadczeniu urzędu skarbowego, chyba że specjalne okoliczności towarzyszące zawarciu danej transakcji domniemują słuszność przyjęcia wartości niższej.

Wydanie powyższego zarządzenia ma na celu zapewnić Skarbowi Państwa pobranie podatku od rzeczywistych podstaw wymiaru — jest więc nakazem chwili, oraz zapobiedz niepotrzebnym, a jednocześnie kosztownym czynnościom urzędów skarbowych przez korygowanie w drodze wymiaru niższych wartości przyjętych w akcie notarialnym".

Ministerstwo Sprawiedliwości podziela stanowisko Ministerstwa Skarbu, wyrażone w powyższym piśmie i prosi o podanie Ob. Ob. Notariuszom podległego okręgu niniejszego pisma okólnego do wiadomości i stosowania.

Kierownik Nadzoru Sądowego
Z. Kapitaniak

420

OKÓLNIK

z dnia 15 grudnia 1947 r.

w sprawie zasad przydziału sprzętu i maszyn biurowych, stanowiących mienie opuszczone lub poniemieckie.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania tekst uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1947 r. w sprawie ustalenia zasad bezpłatnego przydziału ruchomości opuszczonych i poniemieckich.

Dyrektor Departamentu
T. Krycki

(Znak Min. Sk. D. VIII. 2289/4/47).

„U c h w a ł a"

Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

z dnia 14 listopada 1947 r.

w sprawie ustalenia zasad bezpłatnego przydziału ruchomości opuszczonych i poniemieckich.

Ustala się zasady przyznawania sprzętu i maszyn biurowych w myśl przepisu § 13 ust. 1 pkt. 1) lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206) w sposób następujący:

Z bezpłatnego przydziału korzystają od 1. X. 1947 r. jedynie urzędy państwowe, samorządowe i instytucje samorządowe, wykonywujące funkcje publiczno-prawne, jeżeli budżety lub plany finansowo-gospodarcze tych instytucji nie przewidują odpowiednich kredytów, przeznaczonych na zakup urządzeń biurowych.

Natomiast wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa oraz zakłady państwowe i samorządowe o charakterze gospodarczym, jak centralne zarządy przemysłu, zjednoczenia branżowe, centrale handlowe, przedsiębiorstwa, banki i t. p. jednostki gospodarcze, posiadające odrębną osobowość prawną lub o nieuregulowanym dotychczas charakterze prawnym, mogą otrzymać wyżej wspomniany sprzęt i maszyny biurowe na warunkach odpłatnych."

421

INSTRUKCJA GŁÓWNEGO INSPEKTORA OCHRONY SKARBOWEJ

z dnia 12 grudnia 1947 r.

o rejestracji spraw przestępstw zwalczanych przez Ochronę Skarbową.

Na zasadzie §§ 19, 28 pkt 2 i 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1947 r. o organizacji i zakresie działania ochrony skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 307) zarządza się, co następuje:

1. Rejestr spraw i pisma w sprawach przestępstw.

§ 1. Do rejestracji spraw przestępstw zwalczanych przez ochronę skarbową — zarówno w toku wywiadu, jak i dochodzenia— służy rejestr spraw (wzór nr 1).

Karty rejestru powinny być zeszyte i opatrzone w twarde okładki.

Pozycje porządkowe spraw zapisanych do rejestru zaczynają się z każdym rokiem kalendarzowym od numeru 1.

Spraw niezakończonych w danym roku nie wpisuje się do rejestru na rok następny.

Numer pisma, pod którym sprawa została zapisana do rejestru, jest numerem sprawy.

Rejestr jest tajny.

§ 2. Przez użyty w niniejszej instrukcji wyraz „rejestr" rozumie się „rejestr spraw".

§ 3. Pisma zapoczątkowujące sprawę powinny być wpisane do właściwych rubryk rejestru. Gdyby na podstawie treści pisma nie można było wypełnić 3-ciej i 4-tej rubryki, należy na razie wypełnić rubryki 1-szą i 2-gą. Następne rubryki rejestru wypełnia się w miarę uzyskania odnośnych danych, zaś uzupełnienia i ewentualne zmiany po ich ustaleniu.

§ 4. Pism zapoczątkowujących sprawę przestępstwa, jako to: doniesień, zawiadomień, informacji, raportów służbowych o przestępstwie lub innych dokumentów będących zaczątkiem sprawy, jak również pism wpływających z zewnątrz do spraw przestępstw nie należy wciągać do kontroli ruchu akt względnie dziennika tajnego ani do skorowidzów, lecz po zaopatrzeniu datą wpływu — kierować do urzędnika prowadzącego rejestr.

Pisma zapoczątkowujące sprawę urzędnik prowadzący rejestr przedkłada głównemu, okręgowemu względnie rejonowemu inspektorowi do decyzji, z pozostałymi zaś pismami postępuje w sposób określony w § 7 ustęp pierwszy.

§ 5. O ile z decyzji wynika, że sprawa ma być prowadzona przez jednostkę organizacyjną, do której pismo wpłynęło, wpisuje się je bezzwłocznie do rejestru, po czym doręcza, po założeniu akt sprawy, za pokwitowaniem na str. 2 karty zastępczej (wzór Nr 2) wydziałowi, oddziałowi, a w rejonowym inspektoracie ochrony skarbowej funkcjonariuszowi, któremu pismo ma być doręczone ze względu na właściwość lub polecenie.

§ 6. Jeżeli w myśl decyzji pismo ma być przekazane innej jednostce organizacyjnej ochrony skarbowej lub innej władzy, urzędowi albo organowi wykonawczemu, kieruje się je, zależnie od charakteru, do zarejestrowania w dzienniku tajnym względnie kontroli ruchu akt, przy czym dalszy obieg pisma odbywa się w trybie zwykłym

§ 7. Pisma wpływające z zewnątrz do sprawy już wpisanej do rejestru urzędnik prowadzący rejestr, po zaopatrzeniu pisma numerem sprawy, doręcza za pokwitowaniem na str. 2 karty zastępczej wydziałowi, oddziałowi, a w rejonowych inspektoratach ochrony skarbowej funkcjonariuszowi, którym pismo ma być doręczone ze względu na właściwość, polecenie, lub posiadanie akt sprawy.

Funkcjonariusz otrzymujący pismo dołącza je do akt.

§ 8. Wszelkie pisma nie wpływające z zewnątrz i nie będące zaczątkiem sprawy funkcjonariusz prowadzący sprawę dołącza bezpośrednio do akt sprawy.

§ 9. W przypadku wydzielenia pewnego przestępstwa lub przestępstw w oddzielną sprawę, wpisuje się ją pod kolejnym, wolnym numerem rejestru, czyniąc w rubryce „uwagi" wzmiankę: przy sprawie pierwotnej — „wydzielono sprawę Nr . . .", przy sprawie zaś nowej — „wydzielono ze sprawy Nr . . . . .".

O wznowieniu sprawy, złożonej w toku wywiadu do akt lub umorzonej przez władzę orzekającą w toku dochodzenia, czyni się notatkę (wzmiankę) w rubryce „uwagi", przy czym numer sprawy nie ulega zmianie.

§ 10. Pisma wysyłane w sprawie nie podlegają rejestrowaniu bez względu na ich charakter (tajne, poufne, zwykłe). Pisma te powinny być sporządzane z reguły z kopią. Kopię, po zaznaczeniu na niej daty wysłania oryginału pisma, należy pozostawić w aktach sprawy. Ewentualne bruliony pism, po wysłaniu czystopisów, powinny być w odpowiedni sposób zniszczone.

Pisma w sprawie powinny być znakowane wyłącznie numerem sprawy. Sygnatura pisma powinna zawierać: symbol „Nr", litery „Rs", numer sprawy, ewentualne oznaczenie charakteru pisma, o ile jest tajne lub poufne, oraz dwie ostatnie cyfry liczby roku kalendarzowego (np. Nr Rs/247) tj. (48 lub np. Nr Rs/245/48).

§ 11. Funkcjonariusz, prowadzący w danej sprawie wywiad lub dochodzenie, obowiązany jest udzielać urzędnikowi prowadzącemu rejestr akta

sprawy do wglądu i wykorzystania bezzwłocznie po ustaleniu lub powstaniu okoliczności podlegających wpisaniu do rejestru. W razie, gdy wywiad lub dochodzenie prowadzi dwóch lub więcej funkcjonariuszów, obowiązek ten ciąży na każdym z nich.

2. Sprawy (akta przekazane.

§ 12. Sprawy (akta) przekazane wg właściwości przez jednostki organizacyjne ochrony skarbowej oraz inne władze, urzędy lub ich organa wykonawcze, jednostka otrzymująca wpisuje do rejestru.

Spraw (akt) otrzymanych jedynie w celu wykonania żądanych czynności w trybie pomocy (rekwizycji), z zastrzeżeniem lub obowiązkiem zwrotu. nie wpisuje się do rejestru lecz do dziennika tajnego względnie do kontroli ruchu akt.

3. Skorowidz.

§ 13. Do rejestru prowadzi się w formie alfabetycznego indeksu skorowidz osób (firm) figurujących w rubryce 3-ciej rejestru, zawierający rubrykę „Nazwisko i imię (imiona) firma" oraz rubrykę „Nr sprawy".

Skorowidz jest tajny.

4. Akta spraw.

§ 14. Z chwilą wpisania sprawy do rejestru, urzędnik prowadzący rejestr zakłada akta sprawy. Na stronie tytułowej okładki akt zamieszcza się:

a) nazwę jednostki organizacyjnej, ?

b) numer sprawy łamany przez dwie ostatnie cyfry liczby roku,

c) napis „Akta sprawy",

d) nazwisko i imie względnie firmę, przeciwko której sprawa się toczy i

e) zwięzłe określenie przestępstwa.

§ 15. Pisma w aktach powinny być zawze ułożone w porządku chronologicznym.

§ 16. Przekazywanie akt sprawy w ruchu wewnętrznym pomiędzy wydziałami lub oddziałami, a w rejonowych inspektoratach pomiędzy poszczególnymi funkcjonariuszami, jako też wysyłanie akt na zewnątrz odbywa się wyłącznie za pośrednictwem urzędnika prowadzącego rejestr. Urzędnik ten kwituje otrzymanie akt sprawy na karcie zastępczej.

§ 17. Gdy sprawa kwalifikuje się do zaniechania wywiadu, funkcjonariusz prowadzący wywiad zaopatruje karty akt kolejnymi numerami i zamieszcza na ostatniej karcie adnotację: „Akta zawierają . . . . kart ponumerowanych" oraz swój podpis.

§ 18. Gdy akta mają być przesłane na zewnątrz, funkcjonariusz prowadzący wywiad lub dochodzenie: a) wyłącza pisma, które mają pozostać, b) poleca, w miarę potrzeby, przygotowanie odpisów niektórych lub wszystkich pism i sprawdza następnie prawidłowość odpisów pod względem formalnym, c) ujmuje pisma wyłączone, odpisy oraz kopię pisma, przy którym przesyła sie akta na zewnątrz, w oddzielną okładkę i wypełnia przy tym jej stronę tytułową oraz d) numeruje karty zarówno w aktach, które mają być wysłane, jak i w aktach pozostawianych, w sposób określony w § 17.

Urzędnik prowadzący rejestr dołącza do akt pozostawianych kartę zastępczą sprawy.

§ 19. Akta spraw, w których zaniechano wywiadu, akta wysyłane na zewnątrz oraz pozostałe akta spraw zakończonych powinny być zeszyte.

§ 20. Akta spraw zakończonych, jak również karty zastępcze spraw będących w toku przechowuje się w kolejności numerów pod nadzorem urzędnika prowadzącego rejestr, w specjalnym i należycie zabezpieczonym pomieszczeniu.

5. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 21. Do spraw przestępstw niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej instrukcji ma zastosowanie dotychczasowy tryb czynności kancelaryjnych.

§ 22. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r. Z tymże dniem uchyla się obowiązek prowadzenia „dziennika agencyjnego", nałożony zarządzeniem Głównego Inspektoratu Ochrony Skarbowej z dnia 7 lutego 1947 r. L. D. I./GIOS/245/tj./4 47.

Za Głównego Inspektora
Ochrony Skarbowej
J. Wyżnikiewicz
Naczelnik Wydziału

Strona tytułowa.

. . . .
Nazwa jednostki organizacyjnej

Wzór Nr 1 do § 1 Instr. o rej. spraw przestępstw zwalcz. przez O. S.

REJESTR SPRAW

. . . . Rok . . . .

Tom . . . . . .

Nr kol.	Dzień i miesiąc wpisu	Nazwiska i imiona osób, nazwa przedsiębiorstwa (firma), przeciwko którym toczy się sprawa.	Krótkie określenie przestępstwa	Data decyzji o zaprzestanie wywiadu.
1	2	3	4	5

2-ga str. wewnętrzna.

Miejsce przechowania: a. przedmiotów przestępstwa b. dowodów rzeczowych c. przedm. zajętych na zabezpieczenie oraz zmiany miejsca przechowania.	Sprawę przekazano:			UWAGI:
	Data	Nazwa i siedziba władzy (urzędu)	w celu	
6	7	8	9	10

1-sza strona.

Wzór Nr 2 do § 5 Instr. o rej. spraw przestępstw zwalcz. przez O. S.

. . . .
Nazwa jednostki organizacyjnej

KARTA ZASTĘPCZA
do sprawy Nr . . . .

Obieg akt sprawy:

Objaśnienie:

Obieg akt sprawy (teczki) kwituje się kolejno w poszczególnych okienkach na str. 1 karty przez umieszczenie nazwiska, daty i podpisu odbierającego akta. Akta sprawy powinny znajdować się zawsze tylko u tego urzędnika, którego podpis figuruje jako ostatni w kolejności.

2-ga strona.
Pismo zapoczątkowujące sprawę oraz pisma wpływające do sprawy z zewnątrz.

Data wpływu	Od kogo	Pismo			W przedmiocie	Pokwitowanie odbioru	
		Nr	z dnia	Ilość załącz.		Data	podpis

(Znak G. I. O. S. 13419/1/47).

KOMUNIKAT

Od 1-go stycznia 1948 r. prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu wynosić będzie: rocznie Zł 2.400; półrocznie Zł. 1.300; kwartalnie Zł. 700; miesięcznie Zł. 300.

Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty i na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Należność za numery Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z okresu przed wpłaceniem prenumeraty będzie pobierana według cen sprzedażnych poszczególnych numerów.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwe instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Cena ogłoszenia za 1 milimetr szerokości szpalty wynosi Zł 90.—

Cena Zł. 26

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dzinnika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.